

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 859. Usque Ad Annum 887

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117875

§. 24. Conventus Sabulariensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66112)

Sæculum IX. A. C. 862. tinentiæ post separationem conjugum ob
causam fornicationis non æque ambas
partes obstringere, & solam uxorem non
vero maritum ligare. Omnes in eo con-
sentiunt, hunc Commentarium S. Am-
brofium auctorem non habere, & non
nulli credunt, verba, de quibus hic agi-
tur, a quoquam per fraudem fuisse adje-
cta. Ut ut autem hoc se habeat, con-
stanter ab omnibus in Ecclesia Latina
contrarium docetur.

*v. not. ed. Be-
ned. & 4.
sent. dist. 35.
Conc. Trid.
Sess. 14. c. 7.*

Hac sententia pronunciata, cum Rex
Ann. Met. liberum se putaret, ad Regiam vocatur
neptis Guntharii Archiepiscopi; quæ ve-
ro probrose iterum ejicitur, postquam
puellæ Rex una nocte, ut ferebatur, illu-
sisset. Mox Waldrada publice prodire
Annal. Bert. visa est, quam Lotharius jam diu alebat,
Theutbergæ æmulam, unicam divortii
causam. Hanc igitur inter solemnes ri-
tus publice ducit, & Reginam coronari
præcipit, amicorum præcipuis vehemen-
ter dolentibus. Ceterum ajebant per-
multi, Regem juvenem a Waldrada
fascino captum teneri.

§. XXIV.

Conventus Sabulariensis.

His nuptiis Carolus Lotharii patruus
non parum offensus. Is asylum
Theutbergæ in Regno suo concesserat,
ejusque causam aperte tuebatur, & eo-
dem

dem anno octingentesimo sexagesimo secundo Abbatiam S. Martini Turonensis Huberto Theutbergæ fratri contulerat. Sed plura erant, de quibus Carolus adversus Lotharium querebatur; nempe quod Ingeltrudi Bosonis uxori, quæ jam ab annis quinque maritum fugerat, suo præsidio foveret, & quo Carolus acerbissime lædebatur, quod in regno suo retineret Juditham ipsius filiam a Comite Balduino raptam. Nam Juditha, Edilulfi Regis Anglorum vidua, in Franciam reversa, cum Balduino ejus nuptias ambienti faciles aures inscio Carolo patre dedisset, sub aliena veste procum secuta in Regnum Lotharii se receperat; iratus vero Carolus fugitivos præcepit damnari a regni proceribus Episcopisque, qui præterea ambos excommunicarunt. Hic est Balduinus, a quo veteres Flandriæ Comites genus ducebant. Igitur Carolus Calvus Lotharii nepotis sui aspectum fugiebat, & pro excommunicato habebat.

At Ludovicus Rex Germaniæ Caroli frater missis ad eum Legatis irritatum mitigavit, permovitque, ut secum Sabulariam prope Tullum se conferret, quo etiam Lotharius venturus erat. Priusquam tamen Carolus Lothario colloqui vellet, Ludovico tradidit paginam, in qua injurias ab ipso acceptas referebat, dice-

Sæculum IX.
A.C. 862.

Sup. §. 10.

Ann. Bert.
862.

ibid.

Capit. tit. 35,
to. 1. p. 163.

Sæculum IX.
A. C. 862.
 dicebatque, adduci se non posse, ut cum eo communicaret, nisi iudicio Papæ & Episcoporum se submissurum promitteret. Cum itaque Carolus hanc paginam ab ipso Ludovico & quatuor Episcopis, Alfrido Hildesheimensi, Salomone Constantiensi, Adventio Metensi, & Hattone Viridunensi ad Lotharium deferri petiisset, peracta legatione retulerunt, Lotharium, omnia se facturum, quæ Carolo viderentur, pollicitari. Tunc demum Carolus præsentibus etiam quatuor Episcopis Hincmaro Remensi, Hincmaro Laudunensi, Odone Bellovacensi, & Christiano Antiffiodorensi, venientem ad se Lotharium amplexus est. Hic Conventus Sabulariensis tertia Novembris anno 862. solutus est.

§. XXV.

Pontifex Legatos in Franciam mittit.

Nic. ep. 17.
ep. 50.
p. 448.
 Ceterum tam Lotharius quam Theutberga ad Nicolaum Papam Oratores suos miserant. Lotharius ad hanc Legationem obeundam duos Comites delegerat, dederatque Epistolas Pontifici reddendas, in quibus dicebat; Regni sui Episcopos & quosdam alios suam sententiam aperuisse, quod repudiata Theutberga Waldradam ducere sibi liceret. Se vero, ne leges Ecclesiasticas spernere vide-